

ЯВЛЕНИЕ IX.

Г. ДАНДЕНЪ. (самъ)

Ахъ! колко..., жела го, жела го, Георге Дандене, жела го отъ все сърдце; това ти са стоеше, и ето та оправданъ както трѣбва: и машъ по право онова което ти са стоеше. Хайде трябва сега да са оспокоятъ башата и майката; и ще до врѣме да намѣря способностъ да исплувамъ.

ДѢЙСТВИЕ II.

ЯВЛЕНИЕ I.

Клодина, Любенъ.

Клодина.

Да, добре угадихъ азъ, че ти трѣбва да бѫдешъ онзи, що издаде тайната, и що я каза на Господаря ми.

Любенъ.

Вярвай Бога, не испуснахъ освѣнъ една дума, на единъ човѣкъ, и му казахъ да не казва никому че ма е видялъ да излизамъ отъ кѫщата му.

Клодина.

Този Г-нъ Виконтъ, наистинна, добре избра за посолъ единъ като тебе, и да знаешъ че добре сполучи.